

[Indenrigsministeren.]

Organisation til Modvirkning af Spædbørnsdødeligheden, er det, man gør, først og fremmest dette, at man holder Liv i en Del meget svagelige Børn, som i øvrigt har ringe Levedygtighed. Jeg tror, man kan sige, at alle Erfaringer fra Forsøgsvirksomheden i de Amter, jeg nævnte, viser, at det er Sygeligheden i Almindelighed og dermed Dødeligheden, det ved en saadan mere rationel Pleje og Behandling i det første Leveaar er lykkedes at formindske, saaledes at det ikke blot kan siges, at der reddes saa og saa mange Hundrede Børns Liv aarligt, men tillige, at største Delen af Børnene gaar de følgende Aar sundere og mere modstandsdygtige i Møde. I det hele taget tror jeg, man har Lov til at sige, at det har vist sig, at disse Sundhedsplejerskers Virksomhed ikke blot har Betydning, hvad angaar selve Barnealderen, men ogsaa med Hensyn til en Højnelse af Hygiejnen i det hele taget i de paagældende Hjem.

Jeg skal slutte med at sige, at det Spørgsmaal, som dette Lovforslag berører, kan man selvfølgelig udmærket se paa og bedømme som et isoleret Spørgsmaal, et Spørgsmaal om bedre Hygiejne og øget Sundhed for de smaa Børn, men man kan tillige se paa det i Forbindelse med de Spørgsmaal, der behandles i den store Befolkningskommission. Det er jo en kendt Sag, at her i Danmark vokser Befolkningen ret stærkt endnu — Danmarks Folketal forøges vel aarligt med mellem 25 000 og 30 000 —, men ikke desto mindre er Sandheden den, at dette, at Danmark er et Land med forholdsvis stor Befolkningstilvækst, til en vis Grad er en Fiktion. Hvis den Nedgang i Fødselshyppigheden, der allerede nu er foregaaet her i Landet, fortsættes ud i Fremtiden, maa vi i hvert Fald med ret stor Sikkerhed regne med, at det danske Folk har naaet Stagnationspunktet om 20—30 Aar. Det er jo de i Forbindelse hermed staaende Problemer, der behandles og overvejes i Befolkningskommissionen, og jeg mener altsaa, at det her foreliggende Forslag paa en Maade kan ses i Relation hertil. I hvert Fald maa jeg mene, at over for disse Problemer er den mest nærliggende Handling, vi overhovedet kan foretage, at søge at bevare og beskytte de Børn, der er kommet til Verden, saa meget mere som Arbejdet herfor tillige vil betyde, at megen Sorg og meget Savn rundt om i mange Hjem afbødes.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Retoft: Jeg finder ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger til Indenrigsministerens Forelæggelsestale, navnlig da det jo fremgaar, at Forslaget i den Form, det nu har faaet, er vedtaget omtrent enstemmigt af Landstinget. Jeg vil dog benytte Lejligheden til at takke den højtærede Indenrigsminister for det Initiativ, som Ministeren her har udvist.

Som allerede omtalt af mit Partis Ordfører i det andet høje Ting er Spædbørnsdødeligheden jo alt for stor her i Landet. Det kan skyldes mange Grunde, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, men jeg mener, at vi skylder den kommende Slægt, at Spædbørnsdødeligheden ikke skal skyldes, at Mødrene ikke er i Stand til at faa de Oplysninger, hvorigennem de kan erhverve sig Viden om de vigtige Forhold angaaende Spædbørns Pleje og Pasning.

Fremsættelsen af dette Lovforslag betyder, som Indenrigsministeren allerede har udtalt, en udstrakt Haand til de Kommuner og Foreninger, der ønsker at være med i Kampen mod Spædbørnsdødeligheden, og Gennemførelsen heraf vil betyde en Hjælp for Hjemmene. Jeg skal tilføje, at man har glædelige Erfaringer fra de Børneplejestationer, der allerede er oprettet, og jeg tror, at denne Lov vil blive en vigtig Faktor i det folkehygiejniske Arbejde.

Med disse faa Ord skal jeg tilsige den højtærede Indenrigsminister mit Partis Støtte til hurtig og velvillig Gennemførelse af Lovforslaget og anbefale Tingets Medlemmer at stemme derfor.

Marius Jensen: Med det Lovforslag, som skal behandles her, om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar, betræder vi jo lovgivningsmæssigt set et nyt Omraade. Dog staaar man ikke her paa bar Bund eller uden Erfaringer. Ad privat Vej, gennem Forsøg i 3 Omraader her i Landet, nemlig paa Vesterbro i København, i Vejle og Holbæk Amt, har man gjort nogle Erfaringer, som der kan bygges paa. Der er særlig Grund til at nævne De samvirkende Menighedsplejers Indsats i denne Sag. De Forsøg, som er gjort paa Vesterbro, i Vejle og Holbæk Amt med Ansættelse af Sundhedsplejersker med et begrænset Omraade under Kontrol, har jo vist, at man virkelig gennem et saadant Arbejde kan bekæmpe baade Dødelighed og Sygelighed blandt Smaabørn, og da vi sikkert inden for alle Partier er enige om den store Betydning, som Sundhedstilstanden blandt vore Børn har for